

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

20. Et Concilij Viennensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

conditione. Olim uni aut summum duobus Principibus totus Orbis Oriens, Occidensque parebat, quæ ergo Pontificum imprudentia fuisset, cum ipsi inermes, nudique potentia essent, aggregandi tam potentes, & poenas vibrare, quas nec accipere Principes vellent, nec exequi ipsi possent? Deinde, major olim sacrarum poenarum reverentia & metus erat, ut adeo nec temporalibus uti oporteret. Audi Arcadium Imperatorem, quam modestè, demissèque intentatas ab Innocentio Pontifice censuras sic deprecatus: *Omnino o Pontifex DEI ne quidquam eorum, quæ in Legatos audacter perpetrata sunt, sciente me factum est. Nobis ergo placet Paterna humanitas tua, neque deferas nos expertes mysteriorum Sacrorum. Tunc etiam filiam tuam Eudoxiam, quæ peccaverit, ultus sum, quæ etiam ex his gravissimo morbo correpta seculo decumbit. Ne igitur sapius poenas sumas o Reverendissime Pater: ubi autem erit poenitentia bonum, nisi, qui poeniteat, veniam consequatur? Igitur si nos quidem ex poenitentibus non essemus, merito aditus ad veniam clauderetur.* (a) De Theodosio Imperatore audi S. Ambrosium: (b) *stravit omne, quo utebatur, insigne Regium: desivit in Ecclesia publice peccatum suum, quod ei aliorum fraude obrepserat; gemitu & lachrymis oravit veniam. Quod privati erubescunt, non erubuit Imperator publice agere poenitentiam, neque postea ullus dies fuit, quo non illum doleret errorem. Si ergo Arcadium & Theodosium Principes imitarentur, pari in Sacra & Sacerdotes reverentia, nihil opus temporalibus poenis, sacræ sufficerent; nunc vero ubi parvus aut nullus sacrarum sensus, & solæ dignitates ac Coronæ in pretio & cura sunt, æternorum neglectu; quid aliud superest, quam ut fatali somno abrumpendo (quo plerique tenentur) ea applicentur, quæ cum magis doleant, magis excitant, sanantque; nam si censuris semper pugnatum esset, quando Frederici, Henrici, alijque ad mentem rediissent? Ergo ut præmia, quibus bene meritos Ecclesia muneratur, si sacræ tantum & spiritualia essent, parum animos excitarent, ita & poenæ parum compercerent. Cælum ergo terræ miscendum, & spes, metusque utroque temperanda.*

XX. Anno MCCCXI. Viennæ in Gallijs Concilium Universale celebratum est, aderantque Galliæ, Angliæ, & Arragoniæ Reges, Patriarchæ, Alexandrinus & Antiochenus, Episcopi centum

(a) V. Glyc. anal. p. 4. & Baron. ad ann. 407. (b) S. Ambr. orat. in fun. Theod.

quatuordecim, praesedit Clemens V. natione Gallus, ipsisque Gallis addictissimus, qui que Sedem Pontificiam Avenionem transtulerat, gemente aut indignante Italia. In hoc Concilio nostram sententiam Ecclesia Gallicana iterum professsa est, videl: Ecclesiam Romanam à Graecis Romanum Imperium ad Germanos transtulisse, & ad certos eorum Principes jus & potestatem eligendi Regem ab eadem Ecclesia pervenisse, &c. Quae verba sunt ipsius Clementis in Concilio Viennensi, imò ipsius Ecclesiae Gallicanae, quae maximam hujus sacri Senatùs partem implebat.

XXI. Anno MCCCXXXII. Synodus Basileensis in Salvo Conductu, seu fide publica Legatis Pontificijs (a) data sic loquitur: Exhortatur omnes & singulos Christi fideles, cujuscunque dignitatis, gradus, aut praeminentiae existant, spiritualis seu temporalis, etiamsi Regali fulgeant Dignitate, atque in virtute sanctae obedientiae mandat, ut si per eorum dominia, terras, Civitates, territoria, aut alia loca transire contingat, sub poena, sententij & censuris, tam Constantiensis, quam hujus sacrae Synodi decretis conventis & fulminatis, districte injungendo, quatenus vos & vestrum quemlibet cum vestra Comitiva securos, liberos, & tutos cum rebus vestris ire, stare & redire sine molestia & impedimento permittant, &c. Poenae verò à Concilio Constantiensi (b) decretæ, quarum Basileenses meminerunt, habentur in hæc verba sess. 17. Quicumque cujuscunque status aut conditionis existat, etiamsi Regalis, euntes vel redeuntes impediverit, aut perturbaverit, sententiam excommunicationis incurrat, & ulterius omni honore & dignitate ipso facto sit privatus. Episcopi ergo Galliae, qui magno numero, nec minori auctoritate Concilio tunc aderant, sentiebant, Reges, etiam quod temporalia spectat, Ecclesiasticae potestati subiacere; quod praesertim argumentum contra Maimburgum (c) valet, qui decreta Basileensis Concilij valida, & ab Eugenio confirmata esse omni studio contendit.

XXII. Anno MDLXIII. In Synodo Oecumenica Tridentina Sessione 25. (d) cui Galliae Episcopi & praesertim Cardinalis Lotharingicus intererant, omnium approbatione & consensu duella & monomachiae prohibita, iisque hæc poena apposita: Qui pugnam in duello commiserint, & qui eorum patrini vocantur, excommunicationis, ac omnium honorum suorum proscriptionis, ac perpetuae infamiae poenam incurrant, & ut

Cccc homi-

(a) Concil. Basl. in Congreg. Gener. anno 1432. habetur in append. epistol. Conc. ap. Binium. T. 4. Concil. (b) Concil. Constant. Sess. 17. (c) Maimburg. Traité dell'eglise de Rome c. 25. (d) Concil. Trid. Sess. 25. c. 19.